

# ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι ..... Δρ. 8  
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ ..... Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτιοὶς ἀπευθύνεται:  
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου  
Ἀθήνας

**Ὁ θόρυβος** τῶν ἐξήγειραν αἱ δηλώσεις τοῦ Αὐστριακοῦ καγκελαρίου βαρὼν Αἰρενταλ ἤρχισεν μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον νὰ καταπαύη, τὰ δὲ θολωθέντα πνεύματα τῶν βλακάνων Κρατῶν ἐπανακτῶσι τὴν προτέραν αὐτῶν γαλήνην καὶ μετ' ἀπαθείας προσβλέπουσι τὰ Αὐστριακὰ σχέδια περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐνότητος τὴν Βοσνίαν μετὰ τῆς Μητροπόλεως διότι αἱ ἐλπίδες αὗται ἐστῆριζον ἐπὶ τῆς ρωσικῆς ἀντιστάσεως καὶ ἀντενεργείας ἀπεδείχθησαν ἔωλοι καὶ ἀστήρικτοι.

Πρὸς στιγμὴν τὸ ἀνακτοβούλιον τῆς Πετροπόλεως θέλον νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν δυσμένειάν του πρὸς τὸ Αὐστριακὸν σχέδιον, τὸ ὁποῖον σκοποῦν ἔχει νὰ διευκολύνῃ τὸ Αὐстроγερμανικὸν ἐμπόριον πρὸς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, διέταξε τὸν ἐν Βιέννῃ πρεσβευτὴν νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν ἄνευ ἀδείας καὶ ἀφῆκε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ὁ ρωσικὸς στρατὸς ἦτο ἐτοιμος εἰς τὰ Αὐστριακὰ σύνορα πρὸς ματαίωσιν τοῦ σχεδίου του. Τὴν ἀλήθειαν ὅμως τῶν νοημάτων τούτων παντὸς ἄλλου καλλίτερον γινώσκουσιν οἱ ἰθύνοντες τὴν Αὐστρουγγρικὴν πολιτικὴν καὶ οὐδόλως ἀνησύχησαν ἀπὸ τὰς βιαίας ἐπιθέσεις τοῦ ρωσικοῦ τύπου, οὔτε ἀπὸ τὰς ἐκδηλωθείσας πρὸς τὴν Ρωσίαν συμπαθείας τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ.

Ὁ ρωσικὸς κολοσσὸς συντριβεῖς ἐν τῇ Ἀπω Ἀνατολῇ, ἐπόμενον ἦτο νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἔκασταν πρὸς τὴν ἐγγὺς Ἀνατολικὴν καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ δι' ὅλων αὐτοῦ τῶν προσπαθειῶν τὴν πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων τοῦ Μεγάλου Πέτρου. Ἀτυχῶς ὅμως διὰ τὴν ρωσικὴν διπλωματικὴν ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι ἀπαιτηταὶ τῶν υποβλεπομένων χωρῶν. Ἡ δὲ Αὐστρία, ἥτις ἐξέπληξε τὸν κόσμον κατὰ τὸν ρωσικὸν πόλεμον διὰ τὴν ἀπαθῆ στάσιν ἣν τότε ἐτήρησε, μὴ θελήσασα νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἀδυναμίας τῆς ρωσίας καὶ συνετέλεσεν τὰ ἐν Μακεδονίᾳ κ.τ.λ. ἐπιδιωκόμενα, ἔκρινε νῦν εὐκαιρίαν νὰ πραγματοποιήσῃ μέρος τῶν ὑπὸ τῆς Βερολινεῖου συνθήκης παρεχομένων αὐτῇ δικαιωμάτων. Ἐπειδὴ δὲ τὰ αὐτὰ φέρουσι τὴν Αὐστρίαν ἐγγύτερον πρὸς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, διὰ δὲ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐλληνικῶν σιδηροδρόμων μετὰ τῶν τουρκικῶν μεγάλα καὶ ἡ Ἑλλάς προσπορίζεται ὠφελήματα ἐταρτάχῃ καὶ ἐχολώθῃ ἡ ρωσικὴ ἀρκτος ἡ θέλουσα νὰ καταβροχθίσῃ Μακεδονίαν τε καὶ Κων.πολιν. Εὐτυχῶς ἡ οὐρὰ αὐτῆς ἀπεκόπη εἰς τὰ στενὰ τῆς Τσουσίμας καὶ εἰς τὰς μάχας τοῦ Μούκδεν καὶ τὴν πολιορκίαν τοῦ Πορτ-Ἀρθούρ ἡ δὲ ἀπειλητικὴ κινουμένη κεφαλή τῆς οὐδὲν δύναται νὰ πράξῃ καίτοι ἐνισχύεται ἀπὸ τὰς ἐκπεπομένους ἐν Βελιγρὰδι καὶ Σόφίᾳ ἀπελπιστικὰς κορυφὰς· καθότι καὶ ὁ Σουλτανικὸς ἱσάδης ἐξεδόθη ἤδη πρὸς ἐναρξίν τῶν μελετῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς καὶ ἀνακοινωθὲν ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως οὐδόλως ἀντιστρατεύεται εἰς τὴν ἐναρξίν τῆς κατασκευῆς.

Φρονεῖ μόνον ἡ Ἀγγλικὴ ἀλώπηξ ὅτι ἡ Αὐστρία ἐβιάσθη πρὸς πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων αὐτῆς καὶ ὅτι ἡ παρούσα στιγμὴ δὲν ἦτο ἡ κατ'ἀλλήλους ὅπως τεθῇ τὸ ζήτημα ἐπὶ τάπητος. Μετ' ὀλίγον δὲ θὰ ἐκδοθῇ καὶ ἱσάδες ἐπιτρέπων τὴν ἐνωσιν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Τουρκικῶν σιδηροδρόμων. Καὶ κατὰ τῆς ἐνώσεως ταύτης ἐκράυγασαν τὰ Σλαβικὰ φύλλα

ὡς παρεχούσης ἐξαιρετικὴν θέσιν εἰς τὸ ἐλληνικὸν Κράτος, διευκολυνούσης δὲ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἐλληνικοῦ στοιχείου ὅπερ μέχρι τοῦδε διετέλει ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπίδρασιν τοῦ Βουλγαρικοῦ συρφετοῦ.

## ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πρόεδρος τῆς διαχειριστικῆς ἐπὶ τῶν Αὐτοκρατορικῶν κτημάτων ἐπιτροπῆς διορίσθη ὁ Γ. Διοικητὴς Μουσταφᾶ-Χιλμὴ Πασᾶς λαμβάνων ὡς ἀντιμισθίαν ἐκ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ταμείου 40 λίρας κατὰ μῆνα (ὑπὲρ τὰς 1000 δραχμάς). Καὶ κατὰ πόσον ἡ ἀθλία καὶ ἀπιστεῦτως ἐλεεινὴ θέσις τῶν χωρικῶν τούτων βελτιωθήσεται, ἐὰν μὴ ἐπανελθῇ τὸ πρῶτον καθεστῶς περὶ τῶν ἐν λόγῳ χωρίων, οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἐλπίζων δι' ἀλλοτρίαν μόνον τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Σεῖφουλλὰχ Πασᾶ παρήλθον ἤδη ὑπὲρ τοὺς 2 μῆνας καὶ ἡ κατὰστάσις ἐξακολουθεῖ δεινυμένη, βοηθούσης πρὸς τοῦτο καὶ τῆς χειμερινῆς ὥρας· οἱ ἄνθρωποι πένονται καὶ μόνον ποῦ δὲν ἀποθνήσκουσι τῆς πείνης· εἰς πᾶσαν δὲ μετὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἱμλιακίων ὑπαλλήλων διαφορᾶν τῶν, εὐτυχῶς μὴ δαρῶσι καὶ ὑποστῶσι καὶ ἄλλα χειρότερα, παραπέμπονται εἰς τὰ δικαστήρια, ὅπως δικασθῶσι ἔχοντες ἀντίδικον τὸν Κραταύτατον Σουλτᾶναν. Ἐὰν μὴ διδῇται δικαιοσύνη εἰς τοὺς ταλαιπώρους τούτους, ὧν πκοσίγνωστον πῶς ἠρπάγησαν τὰ χωρία καὶ κεντήνησαν ἱμπλιάκια, τοῦλάχιστον αὖ γείνη ἔλεος καὶ φιλανθρωπία. Καὶ τοῦτο μόνον, ἐὰν πράξῃ ἡ Α. Ε. ὁ Γ. Διοικητὴς θὰ ἐπισύρῃ τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν καὶ ἐγνωμοσύνην τῶν κατοίκων τῆς Ἡπείρου. Ἄς μὴ παρέχῃ πίστιν εἰς τοὺς λόγους φανατικῶν καὶ ἀμαθῶν συμβούλων ἡ καὶ συμπεροντολόγων· αὗτοι προσηύχθη εἰς τὸ σπουδαϊότατον τοῦτο ζήτημα ὡς γνήσιος ἀντιπρόσωπος τοῦ φιλολάου Σουλτᾶνου, ὃν ὁ ἴδιος Γ. Διοικητὴς ἀπεκάλεσε πατέρα ὅλων τῶν ὑπηκόων του, ἄνευ διακρίσεως. †

Αἱ ἐκρήξεις τοῦ Μωχαμεθικοῦ φανατισμοῦ δὲν παύουσι ἀπὸ καίρου εἰς καίρον νὰ μάς ὑπενθυμίζουσι, ὅτι εἰς μάτην ἐλπίζεται καὶ πιστεύεται, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης προσδεύει καὶ ἐκπολιτίζεται. Οἱ συμπολιταὶ μάς Μωχαμεθανοί, εἶνε καὶ θὰ εἶνε πάντοτε ὅπως ἦσαν. Πρὸ ἡμερῶν ἐξισλάμισαν 15 τιδικὰ νεάνιδα· ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ἀπεπειράθησαν ἐπίσης νὰ ἐξισλαμίσωσι βίᾳ ἑτέραν τοικύτην, ἐὰν ὁμογενεῖς ὑπῆκοι ξένοι διὰ πολλῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν δὲν κατώρθωσαν νὰ τὴν φυγαδεύσωσιν εἰς Ἑλλάδα. Ἡ ἀτυχὴς νῆα ἐργαζομένη ὡς αἰδὸς μετὰ τινος θεατρικοῦ Ἀρμενικοῦ θιάτου ἐν Θεσσαλονίκῃ, προσεβλήθη διὰ τοῦ σπανίου αὐτῆς κάλλους τὴν προσοχὴν Τουρκοῦ τινὸς ἀρχιφύλακος τοῦ ἐκεῖ μονοπωλείου τῶν κηπῶν Τζαφέρ ἐφένδη. Τῇ προτείνει νὰ τὴν συζευχθῇ ἐπὶ τῷ ὄρῳ νὰ τῆς δώσῃ προγαμιαίαν δωρεάν 500 λ. ὀθ. ἀλλὰ νὰ ἐξισλαμισθῇ. Ἡ νῆα φρίττουσα φεύγει εἰς Μοναστήριον, ὁ Τούρκος τὴν παρακολουθεῖ, ἐκεῖθεν πηγαίνει εἰς Κορυτσᾶν καὶ ἐκεῖ διαφεύγουσα προσωρινῶς τὴν διώξιν τοῦ Τούρκου καταφεύγει εἰς Ἰωάννιν. Ὁ Τζαφέρ μιλῶν τοῦτο καταγγέλλει εἰς τὸν μεχμερὲν Θεσσαλονίκης, ὅτι νῆα τις Μωχαμεθανή, γίνετα ἀντιεισέμενον ἐκμεταλλεύσεως παρὰ δύο χρι-

στιανῶν (τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς τῆς) καὶ ὅτι ἔγεινε Χριστιανὴ ἐν Ἰωαννίνοις. Ἡ Ἀρχὴ ἐπεμβαίνει, τὴν ἀνακρίνει, ἀλλ' ἐκείνη διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς κρατοῦσα σφιγτὰ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, διὰ δὲ τῆς ἄλλης τὴν δύστηνον μητέρα, κραυγάζει, ὅτι εἶνε Χριστιανή, τῆς προσφέρουσι 50 λίρας προκαταβολικῶς, ὅπως ἀλλάξῃ θρήσκευμα, ἀλλὰ καταλαμβάνεται ὑπὸ λυγμῶν, Ἐπὶ τέλους κρύπτεται εἰς σχετικὸν ἀσφαλὲς μέρος καὶ ἐπὶ τέλους φεύγει εἰς Ἑλλάδα συνοδευομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῆς καὶ δύο φυλάκων, πρῶτον συνοδοιπόρων.

Ὁ φονεὺς τοῦ δυστυχῆς Ἀλὰ Πασᾶ Σουλταϊμάν τσαούσης, ἐνῶ τὴν πρώτην στιγμὴν τῆς συλλήψεώς του ὠμολόγησε τὴν πράξιν του, ἐνώπιον τῆς ἀστυνομίας, τῶρα τῇ συμβουλῇ ἄλλων ἀρνεῖται αὐτήν. Οἱ Τούρκοι Ἰωαννῖται προσπαθοῦσι διὰ παντὸς μέσου νὰ τὸν σώσωσιν ἵνα μὴ καταδικασθῇ ὁμόπιστός των ἐνώπιον Γκιουρὴδων. Ἰδωμεν τί θὰ εἴπῃ καὶ τὸ Δικαστήριον.

Ἄξιός πολλῶν ἐπαίνων εἶνε ὁ ἅγιος Πρωτοσύγγελος τοῦ Συναϊτικοῦ μετοχίου τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης κ. Ἀνθίμος, κακορθώσας ἐν βραχείᾳ χρόνῳ δι' οἰκονομικῶν καὶ συνετῆς διαχειρίσεως νὰ ἀπαλλάξῃ παντὸς χρέους, δι' οὗ ἦν ἐπιβεβαρημένος ὁ Ἱερ. ναὸς ἐπὶ προηγουμένων πρακτόρων του καὶ νὰ ἐπισκευάσῃ αὐτὸν καταστήσας ἕνα τῶν ὀρειότερων ναῶν τῆς πόλεως Ἰωαννίνων. Ἄξιός παντὸς ἐπαίνου εἶνε καὶ ἡ δι' ἀόκνων προσπαθειῶν συλλέξασα ἐράνους ὑπὲρ τοῦ ναοῦ ἀξιότιμος Κυρία Εὐκαθία Καπρίτσιου, πρόεδρος τῆς ἐπὶ τούτῳ συστάσεως ἐπιτροπῆς τῶν Κυριῶν.

Εἰς Χειμάρραν ἐγένοντο πολλὰ συλλήψεις ἐνεκὸν ἀνακαλύψεως λαθρεμπορίου πυρίτιδος καὶ φυσιγγίων περὶ ὧν θέλω σᾶς γράψαι ἐν ἐλτάσει.

Ὡς ἔγραφον εἰς προηγουμένην εἰς Βῆσσαν τοῦ Πωγωνίου ἐγένετο ἔρευνα εἰς διαφόρους κατοικίας. Τῇ ἐντολῇ τῆς Γενικῆς διοικήσεως ἐξεκίνησαν ἐκ Κονίτισης ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, γιουζμπάσης μετὰ στρατοῦ ἐνισχυθέντος ἀπὸ τοὺς καθ' ὁδὸν σταθμοὺς καὶ ἀνελθόντος ἐν συνόλῳ εἰς τεσσαράκοντα κατηνύθησαν εἰς Βῆσσαν ἔνθα προσέβησαν εἰς γενικὴν ἔρευναν εἰς 3-4 οἰκίας, ἐν αἷς ὅμως οὐδὲν τὸ ἐνοχοποιητικὸν ἀνεκάλυψαν. Ὑποτίθεται ὅτι ἀθροιστὰ ἐκ τῶν κατοικῶν Βῆσσας μὴ δυνάμενον νὰ ἐκνοποιήσῃ τοὺς πόθους τοῦ ἡ καὶ θέλον νὰ ἐκδικηθῇ τοὺς συγγαίους του κατήγγειλεν αὐτοὺς ἀνωμότους εἰς τὴν διοίκησιν ὡς ἔχοντας δῆθεν, τίς οἶδε τίνας σχέσεις, μετ' ὑποπτᾶ ἄτομα. Ἐνεκὰ δὲ τούτου ὁ νέος Βελήης Ἰωαννίνων μὴ γνωρίζων εἰσέτι τὰς τοιούτους εἰδούς ψευδολογίας τῶν ἐν Ἡπείρῳ ἀπαισίων ὑποκειμένων ἐνόμισεν ὅτι ἄντως περὶ σοβαροῦ τινος καὶ σπουδαίου πρόκειται. Ἐπιθυμοῦμεν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νὰ γνωρίσωμεν τῷ ἔθῳ. Χιλμὴ Πασᾶ ὅτι, ὅτε ὁ Ὁσμὰν Πασᾶς ἐκυβέρνηεν τὴν Ἡπείρον οὐδόλως ἐλαφράζοντο ὑπ' αὐτὴν αἱ ποιοῦνται εἰδούς καταγγέλλει διότι ὁ Ὁσμὰν εἶχεν ἐκ πείρας σηματοποιεῖ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὁ Ἡπειρωτικὸς λαὸς εἶνε φιλήσυχος καὶ φιλόνομος, αἱ δὲ ὑποβλαπτόμεναι καταγγελλοὶ προέρχονται ἀπὸ ἄτομα κακῆς πίστεως τὰ ὁποῖα οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκουσιν ἢ μόνον ὅπως ἐκνοποιήσωσι τὸ πάθος τοῦ φθόνου ὑπ' οὗ κατελήθησαν.

τὸν προλαχσάντων. Παπομυχλόπουλος. Ὁ μόνος θεσπὶς τῶν εἰς δια τὰ μέρη του κόσμου διασπαρμένων Ἑλλήνων εἶνε ἡ γλῶσσα, ἀλλοιόμενοι δὲ ὅταν καὶ τὸν μόνον τοῦτον ἔθνικόν δεσφὸν θελήσουν εἰς τὴν διακρίπτουσύν. Ἐπιστῶ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Λεαρομυμης. Ὦτὸ εἰωθερικὴν ἔσποιν θεωρεῖ τὸ ζήτημα ὅπως καὶ ὁ κ. Παναγιώτοπούλου, ἔξωθερικῶς ὡς ἐπιστῶ τὴν προσοχὴν τοῦ ὑποουτου τῶν Ἐξωθερικῶν διότι οἱ ἐν Γαλλίᾳ εἰς ἀρκούντως ἐνήμεροι τῶν καθ' ἡμᾶς ὅστε να ἔχουν σαφὴ διάνει περὶ τῆς ἀπολαζόμενης ὑπὸ τοῦ ἔθνους γλώσσης. Παχακαλεῖ δὲ τὸν ὑπουουτῶν τῶν Ἐξωθερικῶν να μὴ ἐκτεθεῖ εἰς ἐνεργείας αἱ ὅποια πιθανὸν ἤθελον εἰσελθὶ δυσάρεστα εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβερνήσιν. Μαυρομυχλάης. Ἐὰν δὲν εἰνε δυνατὸν να διαχθῇ εἰς τὴν σχολικὴν τὴν Ἀνατολικὴν γλώσσῶν ἐν Παιρησίαις ἡ γνησίᾳ ἑλληνικὴ γλῶσσα τοῦλάχιστον να κατορθωθῇ να μὴ ὀνομάζεται αὐτὴ ἑλληνικὴ, ἀλλὰ να ἀλλεχθῇ τὸ ὄνομα τῆς. Σιάης. Συμφωνεῖ μετὰ τοῦ κ. Μαυρομυχλή τὸ πρέπει να ἀλλεχθῇ τὸ ὄνομα τῆς διασπαρμένης γλώσσης ἀπὸ ἑλληνικὴν εἰς Ψυχασίν. Ὁ κύριος αὐτός, λέγει κατὰ πιν ὁ κ. Σιάης, εἶνε καταγέλαστος μετὰ τῶν λογίων. Σανιστᾶ ἐλ δευτέρῳ εἰς τὴν Κυβερνήσιν να καμῇ τὰς δεούσας παραστάσεις. Λεαρομυμης. Οὐδενὶ λέγει, ἔγει γνωριμίας καὶ σχέσιν με τὸν κ. Ψυχασίν πολλὸ δὲ περισσῶτερον με τὸ γλωσσικὸν ἰδιώμα του. Οἱ ἐν Γαλλίᾳ πρὸ αὐτοῦ τὴν Ἑλληνικὴν διδασκόμενοι ἐργάμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρίσκουν δὲ ἄλλοις εἶνε ἡ καθολικὸμυμένη γλῶσσα. Ἀλλὰ νομῖεῖ ὅτι δὲν ἔσπερε να ἀποδοθῶν μοιχαὶ τοιαῦτα οἱ καὶ ἀποδόθησαν ἐναντίον ἀνθρώπων κατὰ πάντα ἄξιον λόγου καὶ ὡς ἀνθρώπων καὶ ὡς ἐπιστήμονας. Δὲν ἔπιτοπεται να καμῇ ἐιν συστάσεις εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβερνήσιν περὶ τῶν διδασκίλων τῶς ὁποίας αὐτὴ κρίνει, τὴν πρέπει να διορίξῃ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς, ἀπαλλάσσιν κατὰ τὴν Γαλλικὴν Κυβερνήσιν δὲν διακρίτωται διὰ τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας τῆς Γαλλικῆς γλώσσης εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα. Δεληγιώργης. Πρέπει να ὑπάδῃ λέγει, κακοία μέμμενα ὅπως μὴ παρίσταται ὡς Ἑλληνικὴ μὴ ὅσον διασπαρμένη γλῶσσα. Εἶνε ἐντέλεις παχλόγον να ἔλωμεν να ἐπανέλωμεν εἰς τὴν ὁμιλίαν γλώσσῃς μόνον ἐν χρόνῳ δουλείας ὁμιληθείσης. Βίλλης. Ἐπιστῶ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Καλλιοπούλου, ἐπὶ τοῦ γεγονότος τὸ κατὰ προσοπιστῇ πρὸς διανομὴν εἰς τὸς πρόσφυγας ἐπιστῶθησαν ἡλῶ. Κασορόπουλος. Ζητεῖ προβλεπῇ εἰς ἐξδομάς, διὰ να συγκατησθῇ ὅλας τὰς πληροφουρίας να να ἀπαντήτῃ ἐμπερισταμῶμενος εἰς τὴν δουλκὴν. Λεαρομυμης. Ὀμτεῖ δὲ τὸ ζήτημα εἰς διὰ νέας ἐπεκρίσεις διὰ σοφολογίας εἰς

τά Τουρκικά παράλια ἀκτοπλοούντων Ἑλλήνων ἀκτοπλοίων καὶ λέγει ὅτι ταῦτα ἀπολαμβάνουν τῶν αὐτῶν προνομίων, τὰ ὅποια ἀπολαμβάνουν τὰ ξενικά καὶ αὐτὰ τὰ Τουρκικά δυνάμει τοῦ 11ου ἄρθρου συμβάσεως συνομολογηθείσης ἐπὶ τοῦ Ὁθωνος, διὰ τὸ ὅποιν μάλιστα ὑπάρχει καὶ αὐτόγραφος ἐπιστολὴ τοῦ μακαρίτου βασιλέως Ὁθωνος πρὸς τὸν τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴν Μαυροκορδάτον καὶ τὸ ὅποιν ἐθεσπίσθη κατόπιν πολλῶν κόπων καὶ ἀντιρρήσεων ἐκ μέρους τῆς Πύλης. Ἀναφέρει δὲ τι γραφόμενον εἰς τὸ σημερινὸν «Ἐμπρός» σχετικόν μετὰ δηλώσεις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτοῦ κ. Γρυπάρη. Σκουζές. Λέγει ὅτι τὰ διαλαμβανόμενα ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας πᾶν ἄλλο εἶνε ἀκριβὲς. Ὁ κ. Καραϊσκάκης ὁμιλεῖ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῆς περίσου ἰδρυθείσης καλλιτεχνικῆς ἐταιρείας καὶ λέγει ὅτι αὕτη ἀφορᾷ τὸ καλλιτεχνικὸν μέρος, ἐν τούτοις ὅμως τὸ ζήτημα εἶνε ἐθνικόν. Ἡ δὲ Β. Διεύθυνσις ἰδρυθεῖσα ἐπιτροπὴ περιωρίσθη εἰς τὴν συλλογὴν μόνον ἐράνων, ἀλλὰ πρέπει νὰ ληφθῇ καὶ αἱ συντονιστικὰ μέριμνα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐθνικῆς μας ταύτης υποχρέωσης. Πρέπει ὅμως νὰ ληφθῇ καὶ μέριμνα διὰ τὴν ἐξέυρεσιν καταλλήλου χώρου ὅπου θὰ ἀνεγερθῇ ὁ ἀνδριὰς. Ὁ διαγωνισμὸς ὁ προκηρυχθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἔχει ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐξῆς οὐσιώδες μειονέκτημα ὅτι ἐτέθη εἰς αὐτὸν περιορισμὸς μεταξὺ τῶν ὁποίων ὅπως ὁ αὐτοκράτωρ παρασταθῇ περὶ μετὰ γυμνὰς τῶν ζῆφους καὶ μετὰ ἐνα στρατιωτικὴν δίπλα τοῦ ὡσάν νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἀπλοῦ πολεμιστοῦ. Ἡ πράξις τοῦ ἀνδριάντος πρέπει νὰ εἶνε ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλοπρεπεστερὰ καὶ πρὸς πικρὸς νὰ παρίσταται οὗτος ἔφιππος. Παπαμιχαλόπουλος. Ἡ ἐθνικὴ συνείδησις ἐφιππον φαντάζεται τὸν τελευταῖον αὐτοκράτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ κ. Καραϊσκάκης ἐκτὸς τούτου φρονεῖ ὅτι τὸ ἔργον δὲν πρέπει νὰ γίνῃ μαρμαρίνον, ἀλλὰ χάλκινον. Ράλλης. Θυμιάζει διὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Κουντουριώτου διότι τοιαῦτα ἔργα ὡς τὸ τῆς ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος εἰς τὸν τελευταῖον αὐτοκράτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντῖνον τὸν Παλαιολόγον ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, διότι εἶνε ἔργα ἐθνικά. Καὶ ποῦς ἄλλος εἶνε ἀρμόδιος νὰ ἐκφέρει γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐκτὸς τῆς Βουλῆς; Ἐπὶ τῆς σταφιδικῆς συμβάσεως ἡ Κυβέρνησις ὑπέβλεπε τροποποιήσεις μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τῆς Σταφιδικῆς Ἐταιρείας, καὶ ἤρξατο ἡ ἐπὶ τῆς συμβάσεως συζήτησις ἀνταλλαγέντων κατὰ τὴν ψήφοφρίαν λόγων δυσχερέτων μεταξὺ τῶν κ.κ. Ράλλη καὶ Μαυρομιχάλη.

## ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀνακοινωθὲν τῆς Κυβερνήσεως λέγει, ὅτι ἡ Σερβία ἐλπίζει ὅτι ἡ Αὐστρία καθὼς καὶ πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αἱ ἐνδιαφερόμεναι, διὰ τὰς τύχας τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἰμου θὰ ὑποστηρίξουν ἐναργῶς παρὰ τῇ Πύλῃ τὰ αἰτήματά της ἐν σχέσει πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Δουναβίου μέχρι Ἀδριατικῆς. Ἐν τῇ ἀνακοινωθέντι ἐκτίθενται τὰ κατὰ τὸ ἱστορικὸν καὶ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ σερβικοῦ σιδηροδρομικοῦ σχεδίου καὶ τονίζεται ὡς συμπέρασμα ὅτι θὰ ἐξυπηρετήσῃ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον καθαρῶς οἰκονομικὰ καὶ ἐμπορικὰ συμφέροντα καὶ πρὸ πάντων θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Σερβίας.

— Ὁ Σερβικὸς τύπος διαμαρτύρεται ὁμοφώνως κατὰ τοῦ Αὐστριακοῦ σχεδίου περὶ σιδηροδρόμου ἀπολήγοντος εἰς Μακεδονίαν, καὶ ἐκφράζει ἐνθέρμως εὐχαριστίας πρὸς τὸν ρωσσικόν, γαλλικόν καὶ ἰταλικόν τύπον διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος στάσιν τῶν. Ἡ «Πρώτη» λέγει ὅτι Αὐστρία καὶ Ρωσσία θὰ συνεννοηθῶν ἐπὶ τέλους εἰς τὸ ζήτημα τῆς κατασκευῆς τῶν Σιδηροδρόμων εἰς τὰ Βαλκάνια. Ἀντισυζητικὴ ὅμως φήμα ἐξακολουθεῖ νὰ κυκλοφορεῖ. Γίνεται

μάλιστα λόγος μετ' ἐπιτάσεως περὶ ἐνδεχομένου τουρκοβουλγαρικοῦ πολέμου.

— Ὁ κ. Ζολώτοβιτς, διπλωματικὸς πρῶτος τῆς Βουλγαρίας, εἰς μίαν συνέντευξιν τοῦ χθὲς μετὰ ἐνα συντάκτην τοῦ «Ματὴν» ἐβεβαίωσε ὅτι ἡ Βουλγαρία δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ περιπλέξῃ τὰ πράγματα εἰς τὴν Βαλκανικὴν καὶ συνεπῶς δὲν θὰ προκαλέσῃ σύρραξιν. Ὁ δὲ λάβῃ ὅμως τὰ μέτρα τῆς νὰ ἀμυνθῇ ἐὰν τὴν προσβάλλουν καὶ θὰ δεχθῇ εὐχαρίστως τὰ δύο σχέδια τῶν ἐν λόγῳ Σιδηροδρόμων.

## ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

**Ρώμη, 7 Φεβρουαρίου.**— Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι δημοσιεύεται σήμερον εἰς τὰς Ἀγγλικὰς ἐφημερίδας ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκτίθενται αἱ γνώμαι τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως σχετικῶς πρὸς τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ βασιλέως Δ' Αἰρενταλ ἐξέγερσιν. Τὸ ἀνακοινωθὲν ἐν ἀρχῇ διαφεύδει ὡς ὅπως ἀνυπόστατον τὴν ἀναγραφείσαν φήμην περὶ μουσικῆς συνεννόησεως μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐγγὺς Ἀνατολήν. Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας ἐν Μακεδονίᾳ ὑπῆρξεν ἀνεκὰθεν καὶ ἐξακολουθεῖ καθαρῶς φιλανθρωπικὴ (humanitaire). Αἱ αὐτὸν δὲ τὸν λόγον ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θὰ καταβάλλῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι προσπαθεῖς ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν Δυνάμεων καὶ θὰ ἐπιδιώξῃ δι' αὐτῆς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀναγκῶν μεταρρυθμίσεων. Ἡ γνώμη τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως εἶνε, ὅτι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Αὐστριακῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τῆς ἀπολήγουσας εἰς Μητροβίτσαν δὲν ἐξελέγη βεβαίως ἡ καταλληλοτέρα στιγμὴ. Πρέπει ὅμως νὰ ἀναμείνη τις, ὅπως σχηματισθῇ γνώμη περὶ τοῦ ἀποτελέσματος, τὸ ὁποῖον τὸ σιδηροδρομικὸν τοῦτο σχέδιον θὰ ἔχη ἐπὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν σχέσεων τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ Ρωσσίας, αἵτινες διὰ τοῦ προγράμματος τοῦ Μύρστερ ἀνέλαβον τὴν μεταρρυθμιστικὴν πρωτοβουλίαν ἐν Μακεδονίᾳ.

— Τὸ ἄρθρον τῆς «Νοβόγιε Βρέμια», τὸ καταγγέλλον τὴν ὑπαρξὴν Ἑλληνο-αὐστριακῆς συνθήκης εἶνε μακρὸν καὶ σφοδρότατον. Αἱ αὐτοῦ ἡ πανσλαβιστικὴ Ρωσικὴ ἐφημερίς ἐπαναλαμβάνει τὴν παλαιὰν διήγην ἀποκάλυψιν, τὴν προελθοῦσαν ἀπὸ τὸν «Βαλκανικὸν Ταχυδρόμον» ὅτι ἀπὸ τετραετίας ἡ Ἑλλὰς συνεδέθη διὰ μουσικῆς συνθήκης μετὰ τῆς Αὐστρίας, δυνάμει τῆς ὁποίας ἡ πρώτη λαμβάνει τὸ βιλαέτιον Ἰωαννίνων καὶ μέρος τοῦ βιλαετίου Βιτωλίων καὶ ἀφίνει εἰς τὴν Αὐστρίαν τὴν ἐπιτροπὴν μέχρι Θεσσαλονίκης. Ὡς ἀποτέλεσμα τῆς συμφωνίας ταύτης θεωρεῖ ἡ «Νοβόγιε Βρέμια» ὅσα εἶπε κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ δηλώσεις ὁ Αὐστριακὸς Ἀρχικαγκελλάριος βασιλέως Δ' Αἰρενταλ περὶ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς φερούσης ἀπὸ Βιέννης καὶ Βουδαπέστης διὰ Σαραγιέβου εἰς Πειραιᾶ. Τὸ ἄρθρον εἶνε ἐμπαιστικὸν καὶ καταπολεμεῖ τὴν ἔνασιν τῶν Ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων· γέμει δὲ πλὴν ἄλλων καὶ γεωγραφικῶν ἀνακριβειῶν καὶ ἀποδίδεται εὐλόγως εἰς ἐμπνεύσεις τῆς Πανσλαβιστικῆς Ἐταιρείας.

## ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν μέσῳ εὐρυτάτου κύκλου συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ὑπὸ τοῦς αἰσιωτάτους οἰωνοὺς ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Αἰσίου τοῦ Ζαγορίου καταγομένου καὶ ἐκ Καβάλλης διαμένοντος καλλιστου νέου κ. Ἐμμανουὴλ Ἀντ. Βόλκου μετὰ τῆς διὰ πολλῶν χαρίτων λεχοσημένης καὶ ἐκ Λαϊσῆς καταγομένης δεσποινίδος Σταματῆς Γ. Μπετρίνου. Τὸς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Αἰσιὸς καὶ ἐν δοξάτῳ διαμένον ἐμπορευματικῆς καὶ γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Βόλκου κ. Τῆσος Ἀντ. Βαζόπουλος. Τὸς οὗτω εὐχάριστα συνδέθεντας, συγγαίροντες, εὐχόμεθα τὸν συγγενικὸν βίον ἀνθόσποντον.

— Ἐν Καρδίτῃ ἀπεθίκε τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ὁ κ. Νεγᾶδων τοῦ Ζαγορίου Κωνστ. Κουρτίος. Ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν ἐγκαταστάσις καὶ ἐμπορευόμενος ἐκεῖ ἐτιμᾶτο πρὸ ὅλων καὶ ἀμερίστον εἶνε πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν ἀπορῶντων τῶν ἰσχυτέρων αὐτοῦ πατριῶν. Ὁ θάνατος τοῦ μεγάλου τέρου αὐτοῦ υἱοῦ Ἀλεξάνδρου, ἐπισυμβὰς πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐν

Βόλῳ, ἔτρωσε τὴν πατρικὴν αὐτοῦ καρδίαν καὶ ἔσπρεν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον. Συλλυπούμεθα ἅπαντας τοὺς οἰκείους αὐτοῦ.

— Εἰς τὸν ἐν Βιέννῃ διατρίβοντα δημοσιογράφον κ. **Δημ. Καραγάλιον** ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ σταυρὸς τοῦ Σωτήρος εἰς ἐπιβράβευσιν τῶν κόπων καὶ μόχθων αὐτοῦ ὅπως διαφύτῃ τὴν κοινὴν ἐν τῇ Αὐστριακῇ πρωτεύουσῃ γνώμην περὶ τῶν δικαίων τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν συμβαινόντων ἐν Μακεδονίᾳ. Ἡ πρὸς τὸν κ. Καραγάλιον γενομένη τιμὴ εἶνε δικαιοτάτη. Ἀποροῦμεν μάλιστα πῶς ἐπὶ τέλους ἠγνώσαν τοὺς ὀφθαλμούς των οἱ ἀρμόδιοι νὰ τιμῶσιν καὶ ἐνα ἀληθῶς ὁρῶντα ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν συμφερόντων.

— Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς Δος Παρασκευῆς Ὁικονόμου ἐκ Ζαγορίου τῆς Ἡπείρου μετὰ τοῦ κ. Ἰ. Μελέτη. Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα βίον πανόλβιον.

— Ἀφίκετο ἐκ Κων(πόλεως) ὁ μεγάλεμπορος κ. Ἡλ. Κ. Πελλένης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἰωάννιννα. Ἐκ Μπούλτζης κ. Ἀλ. Νιτσίδης μεγάλεμπορος ἐν Ἰωαννίνοις μετὰ τῆς συζύγου του κ. Κασιανῆς. Ἐκ Τρικλῶν ὁ κ. Μπούλτζης κ. Μιχ. Γραβάνης. Ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Μπούλτζης νεαρώτατος κ. Γ. Ἐξαρχος καὶ ἐνεχώρησεν εἰς τὴν Φαρμακευτικὴν σχολὴν.

## Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

### ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

#### Δηλοποιεῖ ὅτι,

συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 66 τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1903 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, κυρωθείσης διὰ τοῦ Νόμου ΒΩΕ' καὶ τοῦ ἀπὸ 16 Μαρτίου ἰδίου ἔτους Βασιλικοῦ Διατάγματος, τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς καὶ αἱ παρὰ πόδας περιγραφόμενα ἐκδόσεις καὶ κατηγορίαι τραπεζικῶν γραμμάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀντικατασταθεῖσαι δι' ἐκδόσεων νεωτέρων τύπων, ἀποσύρονται τῆς κυκλοφορίας.

Οἱ κάτοχοι τραπεζικῶν γραμμάτων τῶν ἀποσυρομένων ἐκδόσεων παρακαλοῦνται ὅπως προσπαγῶσι ταῦτα ἐντὸς ἔτους ἀπὸ σήμερον εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς ἀνταλλαγὴν.

Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐτησίως ταύτης προθεσμίας ἐξακολουθήσουσι πάντοτε νὰ ὦσιν ὑποχρεωτικῶς δεκτὰ τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν ὡς ἄνω ἀποσυρομένων κατηγοριῶν μόνον εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς πληρωμὰς καὶ πρὸς ἀνταλλαγὴν.

Τὰ ἀποσυρόμενα τῆς κυκλοφορίας τραπεζικὰ γραμμάτια εἰσὶ τὰ ἐπόμενα:

Α'. Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς, πάσης ἐκδόσεως καὶ κατηγορίας.

Β'. Τὰ τῆς Ζ'. ἐκδόσεως τῶν δραχμῶν νέων 25.

Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς ἐκδόσεως ταύτης διακρίνονται εὐχερῶς ἐκ τῆς πρὸς τὰ ἀριστερὰ εἰκόνος τῆς Ἀθηνᾶς, ἐκ τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς προσόψεως ἐν ἑλλειψοειδεῖ πλασίῳ εἰκόνι ἐκ προτομῆς τοῦ πρώτου Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς Γεωργίου Σταύρου καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ὀπισθίας ὀψέως εἰκόνος τῆς προτομῆς τοῦ Ἐρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους.

Γ'. Τὰ τῆς Α'. ἐκδόσεως τῶν δραχμῶν νέων 5.

Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς ἐκδόσεως καὶ κατηγορίας ταύτης διακρίνονται εὐχερῶς ἐκ τῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς προσόψεως ἐν κυκλικῷ πλασίῳ εἰκόνι τοῦ πρώτου Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς Γεωργίου Σταύρου, ἐν ᾧ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει, τῇ καὶ τελευταίᾳ τῶν γραμμάτων ταύτων, ὑπάρχει αὕτη πρὸς τὰ ἀριστερὰ.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1907.

Ὁ Διοικητὴς

**Σ. Στροῖτς**

Δημοσιευθῆτω μόνον ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων τῶν λαβοῦσων εἰδικὴν πρὸς τοῦτο ἐντολὴν ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» ἐδίδονται ἐν τῇ ὁδῷ Σοφοκλέους Ἀριθ. 10<sup>η</sup> πλὴν ὁδὸν τοῦ ταχυδρομείου καὶ ἐντὸς τῶν γραφείων τῆς Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἐταιρείας.